

OSTAWAĆ SIĘ (1) *vb impf*

3 sg *praes* ostaje się.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) s.v. ostać się.

*Stawać się jakim; consistere, persidere, sistere, subsidere Cn [komu]: Oto ośtaie fię wam dom wáńz pufty [Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta]. Bo mowię wam iż nie wyrzyćie mię od tąd *BudNT Matth 23/38.**

Formacje współrdzenne cf 1. STAĆ.

AK